

E. O.

"History of Strength of Materials", Stephen P. Timoshenko, London 1953 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 1/1, 185

1956

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stephen P. T i m o s h e n k o, *History of Strength of Materials*, McGraw-Hill Publishing Company Ltd., London 1953, s. X + 452.

Historia nauki wytrzymałości materiałów, napisana przez najwybitniejszego z żyjących dziś przedstawicieli tej nauki, wzbudzić musi zrozumiałe zainteresowanie. Powstała ona na bazie wykładów prowadzonych przez autora od ćwierci wieku na Stanford University w Stanach Zjednoczonych.

Jak pisze Timoszenko w przedmowie, zadaniem, jakie sobie postawił, było „dostarczenie szerszemu kręgowi czytelników przeglądu historycznego zasadniczych etapów rozwoju nauki, bez zbytniego zagłębiania się w szczegóły”. Ze względu na ściśle powiązanie nauki wytrzymałości materiałów z teorią sprężystości i teorią konstrukcji autor przedstawia również dla każdego okresu zasadnicze elementy rozwoju tych nauk pokrewnych. Omawiana jest również wzajemna zależność rozwoju nauki, rozwoju gospodarczego w poszczególnych krajach i stanu szkolnictwa technicznego. Wprowadzona periodyzacja jest dość schematyczna: wiek XVII, wiek XVIII, lata 1800—1833, lata 1833—1867, lata 1867—1900, wreszcie pierwsza połowa wieku XX.

Książka zawiera krótkie biografie najwybitniejszych przedstawicieli nauki wytrzymałości materiałów. Czytelnika polskiego zainteresuje szczególnie biografia naszego znakomitego rodaka, profesora Instytutu Drogowego w Petersburgu, Feliksa Jasińskiego (1856—1899). Timoszenko był uczniem Jasińskiego, co wpłynęło niewątpliwie na szczególnie ciepły ton, w jakim została utrzymana ta biografia.

E. O.

Hans S t r a u b, *A History of Civil Engineering*. Leonard Hill Ltd., London 1952, s. XVIII + 258.

Książka jest tłumaczeniem na angielski wydanej w języku niemieckim (*Die Geschichte der Bauingenieurkunst*, Verlag Birkhäuser, Basel 1949) pracy wybitnego inżyniera szwajcarskiego, pracującego w Rzymie. W oryginale książka ukazała się w serii *Nauka i Kultura* i zadaniem postawionym autorowi przez wydawnictwo było „przedstawienie wzajemnych związków pomiędzy naukami inżynieryjno-budowlanymi a zjawiskami kulturalnymi, w szczególności rozwojem historycznym poszczególnych stylów artystycznych”.

Książka ma więc z jednej strony przyczynić się do poszerzenia horyzontów myślowych inżynierów budowlanych i studentów odpowiednich wydziałów, a z drugiej — dać laikowi możliwość ogólnej orientacji w zagadnieniach inżynierskich.

Jak się to często zdarza z pracami autorów zachodnich, książkę Strauba cechuje prawie całkowite pominięcie zjawisk dziejących się w krajach słowiańskich i wkładu tych krajów do rozwoju nauki i techniki.

Jedynymi cytowanymi przez autora słowiańskimi nazwami osobowymi (i to w przypisie) są: Żurawiski, nazwisko znakomitego inżyniera rosyjskiego, i Iwan III, imię cara, który sprowadził do Rosji Fioravantego, współbudownicze soboru Uspińskiego na Kremlu.

E. O.